

[Chr. R. Christensen.]

svare til deres Forpligtelser og opretholde Livet har disse Folk maattet laane Penge mod ret høje Renter, medens de stadig vender paa deres egne. Da mine hyppige i Sommerens Løb gentagne Henvendelser til den daværende Indenrigsminister ikke resulterede i en hurtig Afgørelse af disse Sager, hvad man jo egentlig havde ventet efter den Anerkendelse for Handlekraft, den højtærede Statsminister til Tider faar, ser jeg mig nødsaget til at rejse Sagen her. Jeg beklager overordentlig stærkt, at Ekspeditionen af disse Sager har trukket ud i den Grad, som den har. Hvis der skulde være nogen Tvivl om det endelige Erstatningsbeløbs Størrelse, kunde der i hvert Fald have været udbetalt et a conto-Beløb, saa de værste Afsavn blev dækket. Jeg skal derfor tillade mig at henstille til den højtærede Indenrigsminister at drage Om-sorg for, at de fornødne Penge stilles til Raadighed, saa Udbetaling kan finde Sted i den December Termin, som nu kommer med sine Krav over for disse Folk, der i Aarevis har haft Penge til gode hos Staten.

Th. Poulsen: Af den højtærede Statsministers Programtale fremgik det ikke helt klart, hvilke større beskæftigelsesmæssige Foranstaltninger Regeringen paatænker at fremme til Imødegaaelse af en eventuel større Arbejdsløshedsperiode. Jeg gaar imidlertid ud fra, at alle Medlemmer af det høje Ting gerne vil medvirke til Imødegaaelse af en Situation, hvor mange Tusinder af Arbejdere kommer ud for en Arbejdsløshed, saaledes som man kendte det efter den forrige store Krig ude i Verden.

Det er nemlig saaledes, at under denne Krig har Arbejderne været ude for store økonomiske Belastninger. Der har fra Samfundets Side Gang paa Gang været stillet Krav om, at der skulde vises Samfundssind. Derfor har Arbejderne ikke haft Muligheder for at konsolidere sig, for at lægge Penge til Side til Imødegaaelse af en Arbejdsløshedsperiode. Det er vel derfor naturligt, at Arbejderne nu kræver, at der af det offentlige og af Kapitalen gøres alt, hvad der er muligt, for at skaffe mest muligt og bedst muligt Arbejde og derved afskaffe Arbejdsfordeling og Arbejdsløshed.

Det er Beskæftigelse og Fart i Produktionen, som man maa stille Krav om i den kommende Tid. Jeg skal tillade mig over for den højtærede Regering at pege paa visse Omraader, hvor jeg mener, man i høj Grad kan bidrage til at skabe Beskæftigelse.

Jeg tænker bl. a. her paa de storstillede

Planer om nye Byomraader ved København i Forbindelse med Anlæg af Vestskoven, et Problem, som i sin Tid har været fremme og har været drøftet i Ministeriet, men til hvilket Formaal den daværende højtærede Finansminister ikke mente at kunne stille Midler til Raadighed. Jeg henstiller derfor nu til den højtærede Landbrugsminister at faa dette store, ikke alene beskæftigelsesfremmende, men ogsaa samfundsnyttige Arbejde paabegyndt og gennemført.

Forholdet er det, at vort Land i Virkeligheden i høj Grad er fattigt paa Skove. Vi har i tilstrækkelig høj Grad mærket dette under Krigen, hvor vi har staaet og manglet ikke alene Brændsel, men ogsaa nødvendige Materialer til Boligbyggeri. Vi har her haft Lejlighed til at konstaterer, i hvor høj Grad vi er afhængige af Udlandet bl. a. paa dette Omraade. Det Omraade, man har tænkt tilplantet med en saadan Skov, omfatter et Areal paa ca. 1 000 ha og er beliggende i en Linie fra Hareskoven mod Nord til Kysten mod Syd. Det er et Omraade, som ikke er særlig velegnet til Agerbrug, hvorfor man ikke slaar særlig meget i Stykker, hvis man planter en Skov paa dette Areal.

Man vil samtidig skabe en ny og let Adgang for Byungdommen til Lejrpladser, til Badestrand og til at dyrke et sundt og fornøjeligt Fritidsliv. Der findes endvidere Tusinder af Familier med mindreaarige Børn, som ikke tør vove sig ud i den voldsomme Trængsel med Tog og Sporvogn for at komme ud til Skovene mod Nord ved Charlottenlund og Klampenborg paa en Sommersøndag. Disse Tusinder af Familier med Børn er som oftest henvist til at blive i uendelig smaa Lejligheder inde i Byen paa en Tid, hvor de burde ud og nyde Naturen. De vil afgjort blive lykkelige, hvis der fra det offentlige Side gives dem Mulighed for at faa en lettere Adgang til Sport og Strand. Hele dette Projekt blev i 1943 beregnet til at koste ca. 4,5 Mill. Kr.; naar man tager i Betragtning den Nytte, Glæde og Adspredelse, det vil være, er disse 4,5 Mill. Kr. givet godt ud. Det vil for øvrigt være en særdeles smuk Tanke og et smukt Formaal, at en eventuelt arbejdsløs Ungdom gennem længere Tid kan være beskæftiget med Plantning af disse Tusinder af smaa Træer, som skal vokse op og blive til Gavn for deres Børn og deres Børnebørn. Jeg henstiller paa det kraftigste til den højtærede Landbrugsminister at tage dette Problem op og forsøge at faa det gennemført hurtigst muligt.

Dernæst vil jeg gerne omtale et andet